

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

РІК II

Ч. 43.

СЕРЕДА, 14 ЛИПНЯ 1920.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JULY 14th, 1920.

№ 43.

VOL. II.

Новинки.

АЛІАНТИ ПОСЕРЕДНИКАМИ МІЖ ПОЛЬЩЕЮ І РОСІЄЮ.

Вислали до соювіського правительства пропозиції в справі перемир'я.

СПА, Бельгія, 12. липня. — Аліанти вислали до російського соювіського правительства пропозиції в справі закінчення перемир'я з Польщею під умовою, що Польща відступить в свої природні польські границі. Аліанти говорять, що з закінченням перемир'я має зібратися конференція представників всіх країн на російській території, і що якщо більшовики заатакують поляків в їх границях, аліанти приймуть Польщу на поміч.

Лойд Джордж отримав відомість, що більшовики пристали на перемир'я.

СПА, Бельгія, 13. липня. — З достовірного жерела довідаємося, що Лойд Джордж отримав відомість від російських большевиських урядників, що Росія приймає пропозиції аліантів в справі закінчення перемир'я між поляками і більшовиками.

Росія не дала ще відповіді на пропозицію аліантів в справі закінчення перемир'я.

СПА, 13. липня. — Російське соювіське правительство не відповіло ще до сьогодні по-полудни на запрошене аліантами бездротним телеграфом до соювіських властей через британське правительство, позаяк вже існують зносини між прем'єром Лойдом Джорджем і Леонідом Красіном, большевиським міністром торгівлі і промислу.

Аліанти допоможуть полякам, коли вони будуть бити ся у власних границях.

СПА, Бельгія, 11. липня. — Если поляки згодять ся відступити в природні границі Польщі, аліанти дадуть їм всяку можливу поміч на случай заатакування їх більшовиками. Таке оповіщення видано тут сьогодні.

БОЛЬШЕВИКИ ЗАНЯЛИ МІНСЬК.

Заняли також Свенцяни і Олику недалеко Луцька.

ЛОНДОН, 13. липня. — Офіційний звіт отриманий тут з Москви каже, що большевиські війська заняли в неділю ранню Мінськ. Мінськ є головним містом російської губернії тої самої назви і лежить над допливом Березини, 250 миль на північний схід від Варшави. Упадок Мінська означає, що Вільнюс, яке лежить около 110 миль на північний захід, грозить неминучо небезпека захоплення большевиками.

Комунікат сповіщає також про заняття большевиками міста Свенцяни, 95 миль на південний схід від Вільнюса, і 50 миль на північний схід від Мінська. Соювіський звіт продовжує ся: "В напрямі Ушці ми заняли секцію залізної дороги від

станції Гуковичі до станції Боровка. В районі Рівного наша кавалерія жене ворога і заняла містечко Олику (на захід від Рівного, недалеко Луцька). В напрямі Тернополя ми заняли станцію Чорний Острів (50 миль на схід від Тернополя) і захопили опанціонований потяг".

Втрата міста Мінська поляками була оповіщена в нішній урядовій комунікаті польської головної квартири.

Соювіська армія під Мінськом. — Поляки опустили фронт над рікою Вілья.

ВАРШАВА, 12. липня. — Воєнне бюро оповіщає в нішній комунікаті, що большевики, після заняття Смоленська, дійшли до окопів, які припірають до самого Мінська, і в тім місці йде тепер боротьба. Комунікат додає, що польські відділи були приневолені оставити свою лінію здовж ріки Вілья.

ЗАГАЛЬНИЙ ВІДСТУП ПОЛЯКІВ.

Польські війська опускають Берестя Литовський, Вільню і Пінськ.

ПАРИЖ, 10. липня. — Тушешна газета "L'Information" отримала сьогодні рано телеграму, в котрій говорять ся, що в наслідок великої большевиської офензиви, польські війська відступають з Берестя Литовського, Вільню і Пінська. "Евакуація Берестя Литовського, Вільню і Пінська вказує на загальний відступ поляків до границь нової республіки. Послідні депеші з Варшави показували, що поляки били ся проти соювіських арій на значній віддалі на схід від Берестя Литовського, однак Пінськ був загрожений наступом генерала Буденного з полудня.

Берестя Литовський знаходиться около 120 миль на схід від Варшави і є сильно уфортифікованим містом. Він лежить над сплавною рікою Бугом і є важним залізничним вузлом. Пінськ лежить над рікою Приплетю, около 95 миль на схід від Берестя Литовського. Вільню є головним містом в Литві і лежить около 225 миль на північний схід від Варшави.

Польська армія окружена в припетських багнах.

ПАРИЖ, 10. липня. — Польська армія, яка шість тижнів тому назад вела успішні операції на російській (зглядно українській) території, тепер попала в лапку в припетських багнах. Її комунікатійні лінії зістали перервані, а центри грозить окружене з півночі і полудня. Російські кліші поступенно до неї зближають ся.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОЛОМИЛИ ПІВНІЧНИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ФРОНТ.

У Вільні повстала паніка; польські окупаційні власти утікли з міста. БЕРЛІН, 9. липня. — Депеша до "Фоссіше Цайтунг" з

Тильситу каже, що по завзятім бою большевики проломали польський північний фронт і перейшли в трох місяцях ріку Березину. Депеша додає, що в Вільні повстала паніка і польські окупаційні власти утікли з міста.

Поляки "муфують" своє правительство.

ЛОНДОН, 9. липня. — Нішні бездротні телеграми з Берліна доносять за німецькою пресою, що Польща має намір перенести осідок свого правительства з Варшави.

Польща хоче мирити ся.

ВАРШАВА, 9. липня. — Міністерство заграничних справ оповістило сьогодні, що польське правительство вислало до аліантської конференції в Спа ноту, заявляючи, що Польща як і попередно і завжди, є готова і хоче заключити мир, опертий на принцип самоозначення народів (Хто повірять в ці послідні слова, коли ділом шляхоцько-буржуазна Польща доказувала і доказує що иншого.)

Соювіська Росія признає независимість Вірменії.

ЛОНДОН, 10. липня. — Тушешне вірменське бюро отримало бездротну депешу від вірменської делегації в Москві, в котрій говорять ся, що російське соювіське правительство є готове признати независимість Вірменії і згодило ся підписати документ відносно того признає.

Японці опускають Забайкальський район.

ВАШІНГТОН, 12. липня. — До державного департаменту доносять з Харбіна, що японські війська дістали розказ евакуувати Забайкальський район на Сибірі. "Велике число пасажирських і тягарових вагонів відслано до того району для перевезу військ. Проміше відізду військ в донесенню не згадують ся.

Соювіська Росія і Литва підписують мир.

МОСКВА, 12. липня. — Мир між соювіським правительством і Литвою буде підписаний за пару днів, заявив тут Адольф Йоффе, який веде з литовською делегацією переговори в імені соювіського правительства.

НАОЧНИЙ СВДОК ПРО ПОЛЬЩУ.

Каже, що Польщі грозить революція.

НЬО ЙОРК, 5. липня. — Сюди прибула інтелігентна Полька і оповідає цікаві річи, які вона бачила в Польщі. "Ви Американці дуже мало знаєте про Польщу — говорила вона — і се правдоподобно найбільше Польщі шкочить. Народ в нас зовсім большевиський, тільки багнетами удержується ся порядком. П'ясується ся тиран гірший царя, він соціалістам не позволить зібратися на засідане. Польське військо се скандал 20 столітя. Кожий жовнір лише для паради, а не до війни. Не дивуйте ся, коли читаете, що большевики забрали в полон 50 чи 100 генералів; се прості жовніри, тільки коли його порівняють з російським коза-

ком (?), то він виглядає як генерал. Найбільше чого в нас не бракує се гроші, але з голоду люди мруть мов мухи. Бачила я і деяких петлюрівських жовнірів в Варшаві. Зовсім по дібні до польських; лише папіроси покурюють, але до війни вони нездатні. На днях будете читати про велику революцію в Польщі. Я вірю, що наш прапор добрий, лише тільки треба скинути і він ідеком по людськи буде виглядати".

РОСІЯ І КАНАДА ПОЧИНАЮТЬ ТОРГОВЛЮ.

Росія вкладає в канадські банки десять мільйонів доларів в золото.

НЬО ЙОРК, 12. липня. — ("Канадська Преса") Людвик Х. А. К. Мартен, шеф тутешного Російського Соювіського Бюро, оповістив сьогодні рано, що він отримав від соювіської амбасаді в Лондоні каблету, в котрій доносить ся, що справу перевозу до Канади російського золота на суму \$10,000,000 для закупки канадських товарів, вдоволяючо полагожено з канадськими банкірами.

Мартен заявив, що в каблеті не було подано злиших подробиць що до перевозу золота, однак він увірений, що се справу полагатимуть в Лондоні Сантері Нуартева, секретар Соювіського Бюро в Нью Йорку і один з соювіських репрезентантів в Лондоні, який недавно обіхав Канаду, де мав інтерв'ю з канадськими фабрикантами, а потім поїхав до Лондону вести переговори відносно фінансованих контрактів з канадськими фірмами.

Він сказав, що золото буде вилане з Естонії або з котрогось з банків в Скандинавії, де соювіське правительство має свої депозити. Воно буде вилане до Канади, однак він не знає, котрий банк займеть ся сею справою. Ся справа мала ся власне полагити в Лондоні.

Готувать ся до отворення Бюро в Канаді.

"Канадська Преса" зістала сьогодні повідомлена в Соювіським Бюро, що роблять ся дальші приготовления до отворення Соювіського Бюро в Канаді, однак не можна ще в сій справі нічого певного сказати. Сказано, що Др. Осоль, голова тутешного соювіського торговельного департаменту, буде правдоподобно завідувати канадським бюро.

Американці починають торгівлю з Росією.

СІЯТ'Л, Ваш., 11. липня. — В наслідок знесення американським державним департаментом обмежень на торгівлю з соювіською Росією, "Ді Юніверсал Шіппінг енд Трейдінг Ко." оповістила вчора, що вона пустить в рух кілька кораблів, які будуть курсувати між Сіятлом і Владивостоком. Перший корабель відплине за яких 6 тижнів.

Красін вертає негайно до Лондону.

ЛОНДОН, 10. липня. — Бездротна депеша з Москви каже, що Леонід Красін, російський большевиський міністер торгівлі і промислу, який недавно вніхав був з Лондону до Москви після нарад з прем'єром Лойдом Джорджем і аліантськими представниками від-

носно торговельних зносин між соювіською Росією і аліантами, поверне негайно до Лондону.

Міжнародна конференція моряків.

ГЕНУЯ, Італія, 7. липня. — На міжнародній конференції моряків прийшло на вчорашнім засіданню до перепалки між представниками моряків і представниками власників кораблів. Котберт Ло, репрезентант британських корабельників, вніс поправку, щоб ввісім-годинний день і 48-годинний тиждень примінювати лише тоді, як кораблі знаходять ся в пристани. Він казав: "Сороківсім-годинний тиждень означає руйну для торговельної маринарки, яка є найбільшим добром британської імперії, і він поставив би на ній чорний прапор недовольства".

МекВей, представник британських моряків, відповів, що власники кораблів є найбільшими визискувачами в світі і згорнули мільони підчас війни. А дальше заявив: "Як ви не будете трактувати моряків так як вони заслугоють собі то вирене питане не чорного але червоного прапора революції". Делегати моряків прийняли ту заяву оплесками.

Британська робітничка делегація каже, що соювіська Росія непобидима. ЛОНДОН, 28. червня. — "Незвичена і не до знищення". Так вислово ся про соювіську Росію Роберт Вільямс, секретар федерації перевозових робітників, перед штогольським кореспондентом лондонського "Дейлі Гералда", коли той прийшов до него, знаючи, що він повертає з соювіської Росії, де він разом з иншими членами британської делегації студіював функції соювіського правительства.

Вільямс заявив, що признає також і інші члени делегації, що до п'ятих років условини життя в Росії так поділяють ся, що туди будуть виїжджати на стало маси робітників з капіталістичних країв.

Делегат Порсел, член стоваришеня меблових фаховців, вислово ся також в подібний спосіб про армію. Він був наочним свідком боротьби червоних арій на польським фронті підчас польського наступу і заявив, що дух посвяти і революційного ентузіазму серед зервоноармейців є надзвичайний.

Ся заява, говорить кореспондент "Гералда", свідчить еще раз, що всі поголоски, немовби то британська делегація критикувала острю соювіський режим і була з него недовольна, були брехнею.

Як поділять ся відшкодоване.

БРУКСЕЛЯ, 3. липня. — Зібрани тут на конференції прем'єри Антанти дійшли вже до порозуміння дотично поділу воєнного відшкодованя, яке має заплатити Німеччина. Після теперішнього плану та до бича малаби дістати ся ріжним державам в такий пропорції: 52 процент для Франції; 22 процент для Великої Британії; 10 процент для Італії; 8 процент для Бельгії; 5 процент для Сербії;

3 процент для Румунії, Португалії і Японії.

Німеччина має заплатити 30 мільярдів відшкодованя.

БРУКСЕЛЯ, 2. липня. — Антанта конференція рішила тут сьогодні рано, що Німеччина має заплатити як воєнне відшкодоване 6 мільярдів фунтів штерлінгів (нормально около \$30,000,000,000). Ся сума при нарастаючих процентах подвоїть ся, поки Німеччина зможе її заплатити.

Привезли золото.

КОПЕНГАГА, 1. липня. — Спеціальна телеграма до "Національ Тіденде" доносить з Християні, що там привезено на однім пароплаві з Ревалія дев'ятьдесять три скриньки золота вартости 35,000,000 крон. Ті гроші є для одної юландської компанії, яка заключила великі контракти з соювіською Росією.

Як большевики пімстять ся на Польщі.

МОСКВА. — Офіційний орган соювітів "Ізвестія" пише: "Коли Петлюра і П'ясудський заняли ся "освобожденем" України від большевиків, поляки поповняли страшні звірства над населенем Київ і занялих ними місцевостей.

Знищене Володимирської катедри є більшим варварством, ніж знищене Реймської катедри Німцями підчас імперіалістичної війни. Руйні і згаріща Борисова димлять ся еще і до нині. Полюмя горючих щілк сід, котрі запалила втікаюча польська біла гвардія, еще не погасло. Ми з нашої сторони не будемо руйнувати пам'ятників штуки чи технічних заведень як: водопроводи або електротроїні — лише зі всіх сил поможемо польському народові, котрий хоче злучити ся з нами братими зносинами, скинути ярмо польської буржуазії і шляхти. Се буде найліпша пімста.

Гольдман вдоволен соювіською Росією.

НЬО ЙОРК, 1. липня. — Нью Йорська часопись "Коа" подає письмо Емми Гольдман, бувшої американської анархістки, до її своячки Стелли Комонс, в якій сказано, що вона і Олександр Беркман (також бувший американський анархіст) пригтовляють ся працювати в інтересі соювіської Росії.

Емма Гольдман категорично заперече приписувану їй заяву, буцімто вона розчарована теперішними порядками в Росії, та що там "менше свободи чим в кійськебудь капіталістичній країні".

Мієн прем'єром Канади.

ОТТАВА, 11. липня. — Гон. Артур Мієн зложив вчора присягу як прем'єр міністрів і обняв свій уряд.

(А. Мієн, новий прем'єр Канади, є по фаху адвокатом і мав свою канцелярію в Портеджі ля Прері в пров. Манітоба, з котрого то міста він був і вибраний послом. В кабінеті Бордена він обнимав теку атторней-джералла (державного прокуратора). Мієн належав передше до консервативної партії, а в послідних часах до т. зв. "юніоністичної партії", яка утворила ся підчас війни з консерватів і лібералів.)

Іміграція з Європи до Америки.

НЬО ЙОРК, 27. червня. — Наплив імігрантів з Європи до Злучених Держав триває дальше і минушого тижня прибуло на Елс Айленд понад 6,200 чужинців. Комісар іміграції Волліс сказав, що починає здійснювати ся його представлене, що сею року прибудуть до Америки сотки тисяч імігрантів.

Товариші! Спішіть з відновленем передлаті! Збирайте на "Укр. Робітничі Вісті" пресовий фонд, устройте на сю ціль представления і концерти.

Запам'ятайте і не забудьте!

В Неділю, 18 Липня
устроємо

в Лістер Парку
ДРУГИЙ ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК
УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

ПРОГРАМА ДУЖЕ ШКАВА. — ЗАБАВИМОСЬ ДО СХОЧУ.

БУФЕТ, ЯК І ПОПЕРЕДНО, БУДЕ ПОВНИЙ ВСЕГО "ДОБРА".

ГРАТИ БУДЕ СВОЯ "РОБІТНИЧА ОРКЕСТРА".

Дорога до "Лістер Парку" вже всім відома. Ніхто не заблудить!

Ідеть ся "стріткарми"; ніхто не йде пішки!

ПОГОДА ЗАМОБЛЕНА ВЖЕ ДАВНО.

ТОЖ ІДЕМО ВСІ, НАВІТЬ ДІТТИ НЕ ЛИШАЄМО ДОМА!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published semi-weekly by The Ukrainian Labor News Ass'n. cov. Pritchard & McGregor Sta., Winnipeg, Man. Subscription \$4.00 a year. Telephone: St. John 1465

УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Щотижневий листок для робочого класу — виходить два рази в тиждень закладом Видавничого Товариства Українських Робітничих Вістей. Передплата \$4.00 на рік. Редакція за оголошення не відповідає. Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS cov. Pritchard & McGregor Sta., Winnipeg, Man.

СЛІДАМИ КОЛЧАКА І ДЕНКІНА.

Польська організація тим часом при помочи французьких офіцерів...

Польська організація тим часом при помочи французьких офіцерів, американських літаків, заручившись, для морального оправдання свого злочинного нападу на Україну, угодою з бандою збанкрутованих українських авантюристів з Петляуром на чолі, заручившись навіть зрадою українських Січових Стрільців, імперіалістична Польща, прикриваючись гаслом "освобождження" України від "чужинської окупації", почала свій наступ на радянську Україну. Тоді обидві робітничо-селянські республіки взяли за зброю і стали до оборони своєї території, до оборони своєї свободи, стали в обороні злочинних пролетарської революції перед нападом представників світової реакції — шляхоцької Польщі. Шляхоцька Польща перепочинала на всесвітніх капіталістах. Вона збрала або зовсім не хотіла чути про судбу Колчака, Денкіна і Юденіча. Вона не хотіла того знати, що коли прийшло Колчакові круто, коли наступив для нього чорний день, то найвірніше служивши йому Чехословаки, самі віддали його в руки большевиків. Віддали, бо бачили, що його ролія відіграна. З першого дня свого походу на Україну польська шляхта побачила, що вона має перед собою не тільки сильний і непохитний фронт російських і українських селян та робітників, але також сильний фронт робітників цілого світу. Вона побачила, що на слухах поразки, вона не дістане ні звідки оружної допомоги, ані навіть амуніції і воєнних матеріалів. Тому то дійшовши до Києва, шляхоцька Польща заговорилася була про мир. Ще з початком польського наступу на Україну російська Росія і радянська Україна заявили устами своїх народних комісарів перед світом наступуючи: "Ми знищимо польських напасників. Се буде не тільки тому, що за нами чисельна перевага, але також тому, що за нами моральна перемога оборони суспільного ладу, справедливого і братерського. Від нас польської буржуазії — це кривава авантюра рабників і бандітів. Наша війна проти контрреволюційної Польщі являється актом законної революційної оборони, святою обороною незалежності робітників і будучого щастя наших дітей. Навіть після знищення банд Пилсудського ми не напружимо незалежності Польщі. З польським селянством, бо саме стати паном у власній країні, без обави заключимо братерський союз. На розлучення наш спільний ворог — шляхта і буржуазія". Так сказав народний комісар в своїй відозві до працюючого людю обох радянських республік, так сказали вони цілому світові і так відповіли вони на напад імперіалістичної Польщі. Вони вірили в побіду червоних армій над штурмом витвореною за гроші капіталістів цілого світа польською армією. А один з визначних робітників в радянській Росії, Ю. Стеклов, голова В. Ц. К. сов. роб. і червоних депутатів, передбачуючи польський напад на Україну, писав в "Ізвестях" в статі п. н. "Хто і як битиметься" наступуючи: "За що битимуться польські салдати? За привілей, за непомирні вимоги своїх капіталістів і шляхтичів, за право поневолення чужих народів. За що боротимуться наші червоноармійці? За землю і волю, за свободу російського народу і народів білоруського і українського, на котру посягають польські пани. Більше того: відбиваючи посягання польської буржуазії, вони фактично боротимуться за свободу польського робітництва". Ось чому побідили радянські армії. Свідомі, незадурені патріотичним шовінізмом польські робітники, провідники котрих сидять у варшавських казематах, отверто заявили свою симпатію з робітниками Росії і України. На Всеукраїнським Радянським З'їзді в Харкові ораційно витано делегацію польських робітників, які записали там бити ся з польською контрреволюцією. Польські робітники видали відозву до цілого світа, в котрій закликали всіх робітників не вислати і не виробляти амуніції для Польщі. У відозві до польських робітників свідомі польські робітники кажуть: "Робітники Жовніри! Не Україну нам треба згодати визволяти, але Польщу з під пановання буржуазії. Нашу зброю треба нам підвести проти пануючої тепер банди, яка беззастановно бажає здобичі і хоче видерти її коштом нашої крові... Проч з розбійничою виправкою на Україну!" Ось в чім заключила ся перемога червоних армій над армією імперіалістичної Польщі. Ті, котрі обіцяли слати до Польщі оружа, амуніцію і навіть військо, не могли себе виконати. Скоро лише розпочала Польща наступ, робітники Італії, Англії а навіть Франції відмовили ся ладувати і перевозити амуніцію і оружа до Польщі. Німецькі робітники відмовили ся перевезти африканських Муринів, котрих хотіла післати Франція на поміч Пилсудському. Франція не хотіла писати їх морем, бо знала, що англійські моряки не перевезуть їх. І от накоївша сама лиха, відкинула всякі мирові пропозиції зі сторони радянської Росії — імперіалістична шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся на передодні свого упадку. Її армія розгромлена і відступає на цілім фронті від Латвії аж до Карпат! Так, аж до Карпат! Знищена війною і панованем польської шляхти, нещасна Галичина має також свій фронт. Сей фронт — польські жандарми і легіоністи, котрі тримають ладив животиче українське населення Галичини під шляхоцьким буюхом. І от ся нещасна Галичина також не тратила надії. Вона знала, що своїми власними силами не може багато зробити, і тому надіялася ся на поміч зі Сходу. Не дивлячи ся на різні пашквілі, які випускали на большевиків всі львівські — польські і українські — газети, "соціалістичним" "Впередом" включно, галицькі селяни "в день і вночі просили бога, щоби прийшли большевики і їх вбивали" з польсько-шляхоцького ярем. І тому не диво, що в депешах з Європи говориться, що польський фронт розбитий від Прип'яти до Карпат. Бо скоро лише галицькі селяни побачили, що Поляки забирають ся з Галичини, вони і утворили "фронт". Дарма, що оружа нема. І бунт своє діло зробить. Нині імперіалістична Польща кидає ся на всі боки за ратунком. Вона кричить на цілий світ, що її істноване загрожене. Кільце під зброю для оборони "оїчизни" не тільки шкільну молодь, але і жінки. Та се вже не допоможе. "Бочкаревишна" не спасла Росію Керенського, не спасе вона і Польщу Пилсудського. Кинула ся польська шляхта до альянтів, на котрих вона так надіялася ся і котрих так вірно служила. Вона звернула ся до відбуваючої ся тепер в Спа альянтської конференції за поміччю, але Лойд Джордж сказав, що Англія може дати Польщі лише дипломатичну порадю. Французький прем'єр сказав, що таку саму поміч може оказати Польщі і Франція. Передбачуючи польський наступ Ю. Стеклов в своїй статі "Хто і як битиметься" писав: "Адже-ж Поляки не можуть вічно жити на рахунок Антанті: при першій поважній поразці Антанті так само покине їх, як покинула Колчака і Денкіна". Останні заяви двох прем'єрів здаєть ся потверджують

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

Інтернаціональний Професійний Союз протестував проти цих злочинів і в угорському уряді і в найвищій Раді Ліги Націй, жадючи енергійних ходів, в цілі припинення отсих знущань. Однак безуспішно. Білий терор панує й далі на Угорщині. Найвища Союзна Рада Націй або не може або прямо не хоче впливати в то ту напрямі на угорське правительство. Знова правительств Гортія не хоче зупинити злочинні знущання в мадярському краю, замкає на "все очи, або і само заохочує до таких чинів.

З офіційними документами угорського правительства, які є в руках Міжнародного Професійного Союзу — виходить, що уряд Гортія захоував'суду дів до засуду в'язнів навіть тоді, коли не було достаточних доказів на се, що навіть на Угорщині називаєть ся "проніжно". З тих документів видно, що мадярський уряд, хочтих позбутися деяких провідників робітництва, які збігли за кордон, визначував нагороду у висоті 20.000 до 250.000 корон, за "усунення" їх з "лиха землі". Всі наведені факти є звісні і провірені. Правительство, яким вони звісні, не хочуть протиділати, а може й раді сьому, що на Угорщині робітничий рух поладуєть ся і нищить ся.

Тому Міжнародний Професійний Союз приймає на себе задачу правительства і визнає робітників всіх країн, щоб поунічило слово Стеклова.

І нині шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся над берегом пропасти. Волинськ

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

Інтернаціональний Професійний Союз протестував проти цих злочинів і в угорському уряді і в найвищій Раді Ліги Націй, жадючи енергійних ходів, в цілі припинення отсих знущань. Однак безуспішно. Білий терор панує й далі на Угорщині. Найвища Союзна Рада Націй або не може або прямо не хоче впливати в то ту напрямі на угорське правительство. Знова правительств Гортія не хоче зупинити злочинні знущання в мадярському краю, замкає на "все очи, або і само заохочує до таких чинів.

З офіційними документами угорського правительства, які є в руках Міжнародного Професійного Союзу — виходить, що уряд Гортія захоував'суду дів до засуду в'язнів навіть тоді, коли не було достаточних доказів на се, що навіть на Угорщині називаєть ся "проніжно". З тих документів видно, що мадярський уряд, хочтих позбутися деяких провідників робітництва, які збігли за кордон, визначував нагороду у висоті 20.000 до 250.000 корон, за "усунення" їх з "лиха землі". Всі наведені факти є звісні і провірені. Правительство, яким вони звісні, не хочуть протиділати, а може й раді сьому, що на Угорщині робітничий рух поладуєть ся і нищить ся.

Тому Міжнародний Професійний Союз приймає на себе задачу правительства і визнає робітників всіх країн, щоб поунічило слово Стеклова.

І нині шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся над берегом пропасти. Волинськ

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

Інтернаціональний Професійний Союз протестував проти цих злочинів і в угорському уряді і в найвищій Раді Ліги Націй, жадючи енергійних ходів, в цілі припинення отсих знущань. Однак безуспішно. Білий терор панує й далі на Угорщині. Найвища Союзна Рада Націй або не може або прямо не хоче впливати в то ту напрямі на угорське правительство. Знова правительств Гортія не хоче зупинити злочинні знущання в мадярському краю, замкає на "все очи, або і само заохочує до таких чинів.

З офіційними документами угорського правительства, які є в руках Міжнародного Професійного Союзу — виходить, що уряд Гортія захоував'суду дів до засуду в'язнів навіть тоді, коли не було достаточних доказів на се, що навіть на Угорщині називаєть ся "проніжно". З тих документів видно, що мадярський уряд, хочтих позбутися деяких провідників робітництва, які збігли за кордон, визначував нагороду у висоті 20.000 до 250.000 корон, за "усунення" їх з "лиха землі". Всі наведені факти є звісні і провірені. Правительство, яким вони звісні, не хочуть протиділати, а може й раді сьому, що на Угорщині робітничий рух поладуєть ся і нищить ся.

Тому Міжнародний Професійний Союз приймає на себе задачу правительства і визнає робітників всіх країн, щоб поунічило слово Стеклова.

І нині шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся над берегом пропасти. Волинськ

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

Інтернаціональний Професійний Союз протестував проти цих злочинів і в угорському уряді і в найвищій Раді Ліги Націй, жадючи енергійних ходів, в цілі припинення отсих знущань. Однак безуспішно. Білий терор панує й далі на Угорщині. Найвища Союзна Рада Націй або не може або прямо не хоче впливати в то ту напрямі на угорське правительство. Знова правительств Гортія не хоче зупинити злочинні знущання в мадярському краю, замкає на "все очи, або і само заохочує до таких чинів.

З офіційними документами угорського правительства, які є в руках Міжнародного Професійного Союзу — виходить, що уряд Гортія захоував'суду дів до засуду в'язнів навіть тоді, коли не було достаточних доказів на се, що навіть на Угорщині називаєть ся "проніжно". З тих документів видно, що мадярський уряд, хочтих позбутися деяких провідників робітництва, які збігли за кордон, визначував нагороду у висоті 20.000 до 250.000 корон, за "усунення" їх з "лиха землі". Всі наведені факти є звісні і провірені. Правительство, яким вони звісні, не хочуть протиділати, а може й раді сьому, що на Угорщині робітничий рух поладуєть ся і нищить ся.

Тому Міжнародний Професійний Союз приймає на себе задачу правительства і визнає робітників всіх країн, щоб поунічило слово Стеклова.

І нині шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся над берегом пропасти. Волинськ

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

Інтернаціональний Професійний Союз протестував проти цих злочинів і в угорському уряді і в найвищій Раді Ліги Націй, жадючи енергійних ходів, в цілі припинення отсих знущань. Однак безуспішно. Білий терор панує й далі на Угорщині. Найвища Союзна Рада Націй або не може або прямо не хоче впливати в то ту напрямі на угорське правительство. Знова правительств Гортія не хоче зупинити злочинні знущання в мадярському краю, замкає на "все очи, або і само заохочує до таких чинів.

З офіційними документами угорського правительства, які є в руках Міжнародного Професійного Союзу — виходить, що уряд Гортія захоував'суду дів до засуду в'язнів навіть тоді, коли не було достаточних доказів на се, що навіть на Угорщині називаєть ся "проніжно". З тих документів видно, що мадярський уряд, хочтих позбутися деяких провідників робітництва, які збігли за кордон, визначував нагороду у висоті 20.000 до 250.000 корон, за "усунення" їх з "лиха землі". Всі наведені факти є звісні і провірені. Правительство, яким вони звісні, не хочуть протиділати, а може й раді сьому, що на Угорщині робітничий рух поладуєть ся і нищить ся.

Тому Міжнародний Професійний Союз приймає на себе задачу правительства і визнає робітників всіх країн, щоб поунічило слово Стеклова.

І нині шляхоцько-буржуазна Польща знаходить ся над берегом пропасти. Волинськ

ВІДОЗВА

МІЖНАРОДНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СОЮЗА ДО РОБІТНИКІВ ВСІХ КРАЇВ.

Сою візаву видав Міжнародний Професійний Союз перед розпочатком бойкоту Угорщини європейським робітництвом. Бойкот сей почав ся був 20 червня і про него були подані новинки в "Укр. Роб. Вістях". Чи сей бойкот вже скінчив ся, чи треба далі, буржуазні газети не подають тепер жадних дальших вістей. — Ред.

Вже рік минув, від коли на Угорщині панує т. з. "порядок мирних елементів".

З того часу переслідують ся і нищать ся там всякий робітничий рух в жорстокий спосіб, якого не знає досі історія пролетаріату, якого не знало робітництво навіть за страшних часів російського царату. Досить цього, коли хто не є членом конфесіонального товаришення, щоб потрапити в тюрму; вистарчає анонімна денунціяція, щоб зовсім невинних людей відослати в табір для інтернованих.

З початком цього року було в тюрмах Гаймакер 9000 чоловік і жінок, в Ецель 4000, Сала-Егерсер 2400, Ерляв 2000, Целлет 3000 і Комаром-Салбергер 2000. Разом 50.000 чоловік і жінок ув'язнено.

Тюрми по містах є переповнені. Взяні на рахунок найбільш бруталні і вирафіновані муки. Вже на початку цього року "засуджено" на смерть 5000 робітників. А тисячі-тисячі вимордувано без якого небув доходження. Тисячі робітників повільно гине з голоду, холоду і хороб. Реакційні офіцерські банди є всемогутні! Хто попадає в їх руки, сей пропащий, сей стає жертвою їхнього знущання, а в кінці гине смертю мученика. Були й такі слухи, що різали живі тло в'язні; ломали їм руки і ноги, примушували їх їсти власний кал і людське м'ясо. Мужчин кастровано або розторшовано їм каменем іні полові органи. Всі наведені знущання є докладно провірені; їх зібрано на підставі зізнань записаних свідків.

Катовано й мордовано мужів і батьків на очах їх жінок та дітей, заислувано жінчин і діточ в присутності їх мужів і батьків. Кожного дня сечають мужчин і жінок в ядрів працюючої класи, тільки згодом подібуєть ся їх трупи замордовані, розстріляні, побиті до крові, затоплені або в страшний спосіб скатовані.

ПІД ПОЛЬСЬКОЮ ОКУПАЦІЄЮ.

Як поведи́ли ся польські заїздники на Україні і як виглядало "признанє" України Поляками (чим так дуже тишили ся і хвалили ся петлюрівцї і рївночасно оправдували зраду Петлюри і запроданє ним України шляхоцькїм Польщї) якнайкраще свїдчить кореспонденція з Проскурова до львівської "Громадської Думки", надіслана кореспондентом тої газети під датою 14-го мая, з котрої подаємо тут частину. Ось вона:

"Але ось я хочу кинути з боку маленький луч світла в той великий лабиринт польської адміністрації бодай в одному Проскурові, а він певно буде прообразом всієї тої адміністрації всюди на Україні. Вже преса польська, навіть шкесьпольська, скаржить ся на свої сторінках на те, що на відповідальній адміністративно-політичній посаді на Україні попало не знати яким чином богато аферистів, а навіть просто львівських бандитів. Великого шуму в польській пресі наробив інспектор (бувший) поліції цілого подільського воєводства (округа).

Але приступимо до Проскурова. І так через цілий місяць майже по приході польських військ тут польської адміністрації не було зовсім, а була дальше денікська. Армія української мови зовсім не признавала. Лишати ся в пам'яті проскурівських громадян на довго пан командант 12 дивізії Вальгнер і пан командант міста підполковник Дупліцький та його помічник Стокальскі. Сей пан Дупліцький тепер є командантом табору для інтернованих військових Галичан в Проскурові втяв тоді таку штуку: Проскурівське Земство звернулось до нього на українській мові з проханням о видачу нічних пропусків для членів Управи. А він відповів: "Поневаж подане написане на незрозумілим для мене ензику, не може на не одповедаць. — Дупліцький полк, командант пляну і міста".

А в Камінічї тоді все таки України сик так дихали. По місяцю приїхала польська адміністрація тобо пан староста, його заступник і комісар поліції.

Як лише він явив ся, так зараз же обісла і округла його місцеве кляка помішників Поляків ("жубрув") з паном Моравським і Стокальським на чолі. Була се та сама кляка, яка впливала на всі поступки і кроки панів Вольгнера і Дупліцького. Ся кляка дихала духом ненависті до всього українського і виявляла явні денікські симпатії на кождому кроці.

Провідник її пан Моравскі, бувший член Проскурівської Української Громади, за гетьмана став символом катівського бича для селян. По походженню він Поляк, по вірі Музуланин тобо магометанин (дві жінки). Другий пан тобо Стокальскі, аферист, про якого вже писала польська преса, був з самого початку помічником команданта, ставши ротмістром... Він же вже за часи правління польської демократичної республіки стягнув з селян свого села до мільона контрибуції царськими рублями. І сей фрукт близько два місяці був помічником команданта, а потім якимсь чудом заступником пана старости Іваніського. Під їх покровом пани Ковнацькі (польський червоний хрест), графи Борковські і маса других стягали під покровом адміністрації з селян контрибуції в збіжку і в грошах царських мільонами.

А щож пан староста? Він поставив справу організації влади широко. Почалась ревізійниця помешкань, меблів, нечувано-безсистемні закривання всіх давних інституцій, нищення актів земства, суду, інших установ, перебирання майна від тих установ без жадних розписок і т. д. Апарат староства місить ся в 17 будинках першорядних Проскурова, а в кождім будинку

є бодай два референти і підреференти.

Тепер Іваніцького вже не має. Є пан староста Андрій. Вступив до виконання обовязків в час приїзду на Україну пана головного отамана і коли в столовій староства була порушена справа привіту в Проскурові п. Петлюри, то заявив в столовій громогласно: "З бандитами йцтв всупільного нема". Ось і бачить кождий, хто прочитає, що адміністрація там дійсно соїдна і вироблена. А реферантура апровадження з її начальниками Боєре і другими! Ох! та годі! Шкода часу і паперу. Досить мабуць сказаного. А село задоволене страшенно, бо від нього з самого проскурівського повіту адміністрація забрала вже понад 5,000,000 пудів хліба. На селі наслідком того вже голод. Про корови, гуси, свині нема що і казати".

Оттак "Україну" заводили Поляки на занятій ними території! Там не було-навіть петлюрівської "України", а лише панувала виключно польська шляхта і її наганячі як і в решта Польщі. Там не мали влади ані погромщик і зрадник "головний отаман", ані його "містри", про склад котрих доносила петлюрівська преса. І за те привернене польсько-шляхоцького пановання на Україні Петлюра повів польських банди по Україні, щоби вони огнем і мечем щераз зруйнували її, щоби ще раз "скупали в крові" українських селян і робітників. А львівські соціал-зрадники "Впередовці" тишились "признанєм" України польською шляхтою і просили польських панів, щоби вони пустили їх будувати ту петлюрівсько-шляхоцьку "державу", а канадійські петлюрівці казали, що треба ще зачекати, бо може і з того брата Петлюри з польською шляхтою вийде користь "Україні".

Католицизм підпорою Петлюри.

Французька соціалістична газета "Іманіте" в числі з 16. мая містить статю, котра викриває, о скільки мали вплив на збратанє Петлюри з польською шляхтою темні духи католицизму. Ватикан вів свою політику в цілі віддання Петлюри і України в кігті польської шляхти за посередництвом графа Тишкевича, котрого, після його побуту на Ватикані, Петлюра назначив головою своєї "мирової делегації" в Парижі. Ось що читаємо між иншим в згаданій статі:

Хто такий граф Тишкевич? Се визначний ділч землевласник, більш Поляк ніж Українець, нащадок тих магнетів "уніятів", які змагались в кінці XVI віку реалізувати унію схизматиків і католиків під суверенітетом Риму.

Вірний політиці своїх прадідів граф отримав від папи визнанє України в обмін на обіцянку віддати свою Україну на поталу католицької пропаганди. З другого боку, він працював для примирення Петлюри з католицькою церквою. Далекораніш останнього трактату підписаного Пилсудським і Петлюрою, Директорія, ще того року, зробила заяву, відмовляючись від Східної Галичини на користь Польщі. З допомогою Ватикану навіть була зроблена згода 2. грудня між Польщею і Україною, яка визнавала за польськими магнатами яко іх приватну власність величезні латифундії на українській території. Окрім тісної унії з Польщею граф Тишкевич утворив згоду з Румунією за ціну відмовлення Україною прав на Бесарабію.

Такі були паскудні торги, якими займались Петлюра-Тишкевич, щоб запевнити визнанє Директорії і реалізувати трійний союз польсько-українсько-румунський проти Радянської Росії (і України).

Ще краще: Граф умудрив ся представити Українців яко антисоціалістів: В своїх історичних документах таким побинок він опреділяє "безодню" між російською й українською

психологією: "з одного боку індивідуалізм, з другого колективізм; тут приватна власність, там — мїр".

Який є результат сих интриг Тишкевича? Той, що у Франції українська самостійність (в дійсності петлюрівщина. — Ред.) підпіраєть ся попереднього газетою "Крест", депутатом Гаяр-Банселем і тими самими єзуїтсько-військовими колами, які підтримують згоду Франції з Польщею.

Маршал Пилсудський грає на руку аристократам і клерикалам свого краю й України, прикриваючись необхідністю виврати її з під російського впливу, і дезанексувати території, які належали до Польщі перед 1772 р.

Було вже сказано, повторимо ще раз: ся політика буде убитою для Польщі. Український народ не бажає Петлюри і показав се кілька разів за два роки. Він бажає менше, щоб польські війська дозволили собі робити порядок в його хаті, іх він вижене, як уже вигнан Німців. Він шукатиме визволення з боку Росії.

І воно щось буде коштувати Польщу ся праця на поділенє Росії, замість льокального порозуміння з сучасним російським урядом. Але-ж певно, що Польща не вільна і вона повинна слухати вказівок Антанти, яка після гучної невдачі Колчака-Денкіна, не мріє більш ні про що, як поділити бувшу російську імперію і розділити її на рїжні зони свого впливу.

Советський уряд в Центральной Америці.

ОМАГА, Небраска, 6. липня. — Центральна Америка приготуєть ся до заведення большевизму. В Гутамелі існує вже навіть оовітська власть, яка дуже скоро поширять ся і в других латинських республіках. Такі вїсти привіз сюди др. С. Ф. Секорд, що перебував в центральній Америці поверх 20 літ.

В Гутамелі червона ліга є у власті і її контролю реширять ся на другі стейти. Ліга по відомила заряди залізниць, банків, копалень і других підприємств, будучих по більшій часті власністю американських, канадійських і англійських капіталістів, що тимчасово нічого не перешкадає їм заряджувати "своїми" маєтками, одначе вони мусять тягнити, що все те належить до народа і вкінці народ відбере се від них.

Одна велика республіка.

Одною з цілей червоної ліги є привезолити американських і англійських капіталістів забратись з центральної Америки, після чого совіти возьмуть цілу територію і скасують приватну власність. Червона ліга прямує також до встановлення Одної Великої Республіки Центральної Америки.

Др. Секорд додає, що подолання там дуже небезпечне. Люди беруть ся за совітські справи по бизнесовому і систематично.

Не вірять в голосованє.

Підчас послідної революції роздано між робітників поверх 50 тисяч карабінів і богато куль і тепер всі вони очікують відповідної хвилі акції.

На чолі того руху стоїть генерал Альвардо, звисний соціаліст типу Леніна. В часі край. На чолі руху стоїть якийсь Юкатан, він зробив був сю провінцію дійсно соціалістичною країною.

В Гутамелі совітський рух почав ся перед двома роками зорганізованим клубом "Юніоністів" з виразною цілю получення п'ятьох республік центральної Америки і двох провінцій полудневого Мексика. Заложену щоденну часопісь в цілі веденя відповідної агітації і нині рух сей обхопив цілий край. На чолі руху стоїть якийсь Юкатан, він зробив був сю провінцію дійсно соціалістичною країною.

Червона ліга складає се тільки з звичайних людей, нема там "зшляхотно уродженців".

Оружя мають подостатком і відбувають свої вправи явно. Правительство є безсилне підняти які будь кроки проти роботи ліги.

Панамський Канал має належати до народа.

Юніоністи є дуже сильні в Нікарагуї. Іхні клуби зростають всюди. Делегати рїжних провінцій працюють в згоді. Нікарагуа хоче вже нині відобрати у капіталістів залізницю, копальні, овочі і оливу, котрої є там подостатком. Крім сего вони хотять націоналізувати Панамський Канал, котрий Злучені Держави дістали не дуже великим коштом.

3 СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ.

Значінє війни.

"Правда" з 13. червня, вказуючи на тісний звязок між нашими перемогами на польським фронті і господарським відродженєм Росії, каже, що перемога Совітської Росії над білою Польщею означатиме реальний кінець блокади і дійсне встановленє вільних економічних стосунків з иншими країнами. Часопісь вказує на політику Англії і каже, що кожда перемога буде робити на місяць ближше відправу Комісії пароплавів з товарами до Росії.

Мобілізація Комуністів.

Мобілізація Комуністів для відправленя за західний фронт, переводить ся в розмір 80 проц.

Зі всіх районів донецького басейну на фронт відправляють ся партії добровольців. Катеринославський Губхарком (губерніальний харчовий комітет) змобілізував для фронту 28 відповідальних робітників.

Донці.

В Ростові на Дону в лягері полонених офіцерів односторонно порили стати в захист соціалістичної батьківщини. Один з полків в повнім складі висловив бажанє піти на західний фронт.

Дезертири.

В Казані заявили ся добровільно 690 дезертирів. З инших міст також наспівують відомості про поротов дезертирів для вступленя в ряди борців з польською шляхтою.

Стан польської армії.

Повернувший з польської полону червоно-армієць розповідає, що умундурованя польської армії французькі і англійські. Дисципліна "полочная". Летуні в більшої часті Французи. Населенє очікує визволення від червоної армії.

Зносини Росії з Туреччиною.

Совітське правительство дістало від президента Великого Національного Зібрання Туреччини, Мустафи Кемаля Паші листа, в якім той висловлює бажанє увійти в зносини з совітським урядом і повести спільно боротьбу проти чужоземного імперіалізму. Народний комісар заграничних справ Чічерін відповів на сей лист в імені совітського уряду і підкреслив задоволенє, що програм національного зібрання цілком відповідає завданням совітської влади, і совітське правительство, в цілі встановленя дружних стосунків між Туреччиною і Росією, готово негайно навязати дипломатичні і консульські зносини.

Італійська делегація.

Семого червня до Петербурга прибула делегація італійських робітників. Усі делегати належать до італійської соціалістичної партії. Метою приїзду делегації є по знайомленю з всім складом совітської Росії, економічним і політичним становищем, і встановленю можливого контакту партії з Третім Інтернаціоналом. Члени делегації хотять висунити питанє про по-

нованє торговельних зносин між совітською Росією і Італією.

Хінське робітництво.

Хінський Професійний Союз надіслав телеграму, в якій виставляє російську червону армію, яка кладе великі жертви за діяльність всього світа.

ПОЛЬСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО НА ПОДІЛЛЮ.

Ще один документ про "признанє" України Польщею.

"Шлях" з 9. червня подає слїдує:

"Цивільна польська управа Волині і Поділля подає перелік діяльності департаменту освіти за час 1-ої чверти с. р. від 1. лютого до 30. цвїтня. З перелігу виходить, що Польські видади на організацію свого шкільництва на сих корінних українських землях 10 мільонів марок. Зорганізовано 389 народних польських шкіл, 3 висщі початкові школи, 7 гімназій, 7 рільничих, 4 ремісничі і 4 заводські школи. Організуєть ся 2 учительські семінарії і ліцей в Кременці. В околиці Кременця має повстати 7-ми класова народна школа, низші і середні рільничі школи, молочарська школа. Далі — низші школи ремісничі, електротерські і гірничі, учительський семінар, середня торговельна школа, класична гімназія, педагогічний інститут і взагалі научні курси. Се все, по ширим словам польського уряду, для "підкріпленя польського елементу на кресах". Як бачимо, Поляки збирають ся до насильної колонізації укр. земель дуже систематично й ґрунтовно".

Так виглядало на ділі признанє Польщею хотійби петлюрівської України!

Польські варвари.

В Деснинському повіті польські офіцери розстріляли селянина, який протестував проти рабунку польських легіонерів... Відворот польських звірів покритий кровю розстрілів і жорстоких знущань з мирного населеня. Поляки випалюють цілі села, кидаючи запальні бомби. Усі уступаючі банди несуть селянський проклін. Населенє так ненавидить Поляків, що дивлячись на полонених легіоністів, жадає розправити з ними.

Комуністи західного фронту відчислили одностенну пайку для мешканців спаленого Польськими міста Борисова.

ПРЕСОВИЙ ФОНД УКР. РОБ. ВІСТЕЙ.

Співацько-робітничий Кружок в Чикаго \$55.00
В. Скорейко, Дегрой 10.80
П. Федак, Тейбер 10.00
Н. Поряйко, Трегрова 5.00
Д. Гамак, Теміскамінг 3.00
Т. Панчук, Поркулай 2.00
А. Белекан, Теміскамінг 2.00
Г. Задубрівський, Геліс 2.00
М. Стеблянский, Трегрова 1.00
М. Шаалаг, Біверей 1.00
Г. Еленюк, Арбака 1.00
П. Калій, Телеграф Пойнт 1.00
В. Сунак, Саскатун 1.00
Ф. Фусік, Суабурі 1.00
П. Лутчак, Венкувер 1.00
І. Гамаук, Акрон 1.00

Byng Inlet, Ont.

Товаришу Редактор!
В залученю посилаю \$18.50, котрі то гроші зложили свідоміші товариші на фонд "Укр. Роб. Вістей". Подало їхні імена і прошу помістити на сторінках нашої часопіси.
Ів. Довбуш 2.00
Ів. Побережний 2.00
Ів. Залопаний 2.00
Гр. Александрович 2.00
Г. Воробжит 2.00
Мх. Бойдин 1.00
Ів. Федорів 1.00
Гл. Кучарський 1.00
Н. Заш 1.00
З. Розбицький 1.00
С. Сагадальний 1.00
Гр. Тринук 1.00
Т. Дідович 1.00

Разом \$18.50

Всім жертводавцям складаю сердечну подяку І. Д.
Товариші! Відновляйте перелік імен Ширіть "Українські Робітничі Вісті". Збирайте фонд на свою робітничу часопісь.

Chicago, Ill.

Дорогі Товариші!
Ми українські робітники в Чикаго на зборх давнього видаду а тепер співацького кружка розбирали справу українських робітничих часопіс в Злучених Державах і Канаді т. є. "Українських Робітничих Вістей" і "Українських Школенних Вістей". Після обговореня теперешнього положеня робітничої преси, товариші односторонно рішили післати також \$50.00 на пресовий фонд "Укр. Робітничих Вістей", котру то суму в залучаю разом з сїм писемом.

Шлю сердечний привіт всім товаришам робітникам в Канаді,
Никола Лотошніський.

3 Гейтрєк, Міс.

Дорогі Товариші! Послаю Вам 40 дол., з котрих 20 дол. як пайку на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу, 10 дол. на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей" і 10 дол. за колоратж "У.Р.В."
Відкази в позиції Вінніпегу, а з ним і нашу дорогу робітничу інституцію Укр. Роб. Дім то деб в не був і щоби я не робив, то заше про не думаю. Я думаю про те, чому ми українські робітники так великим чистом тут в Америці і Канаді не можемо сплатити догу з нашої робітничої інституції. Отже я рішив, що для сего треба жертвувати на сплату догу долари, долари і ще раз долари. Коли побачив в своїй кишені пару десятк, то я зараз же і спішу з помочю і кождий український робітник повинен се зробити. Побачив я також, що і "Укр. Роб. Вісти" просять помочі від українських робітників. Отже я належу до тих робітників і їду на поміч на шій робітничій часопісі, бо жтож її поможе ели не ми робітники?

Отже при сій нагоді я звертаю ся до всіх українських робітників в Америці і Канаді:
Товариші і Товаришкі! Коли ви відчуваєте, що наша робітнича інституція у Вінніпегу Укр. Роб. Дім і наша робітнича часопісь "Укр. Роб. Вісти" служать вашим робітничим інтересам; коли ви відчуваєте, що вони показують вам дорогу до кращого будучого життя і до рогу, котрому ви змогли вийти із капіталістичної неволі, то вашим обовязком є прийти на поміч Укр. Роб. Дому в Вінніпегу і "Українським Робітничим Вістям". Ви бачте, як український працюючий народ України рає свої віковий кайдани і визволяєть ся з тяжкого ярма; як він гонить з своєї землі, з свого краю всіх контрреволюціонерів; як він на трупах своїх братів робітників будувє Велику Селянсько-Робітничу Республіку — Радянську Україну; як знає, товариші робітники, що се може робити лише саїма класова, велика робітнича сіяж; як знає, що свідомість дешеве не дістаєть ся, а лише через читанє і студюванє робітничої преси і літератури; тож мусять знати, що робітничу пресу і літературу мусять видавати самі робітники за свої тяжко уступаючі банди несуть селянський проклін. Населенє так ненавидить Поляків, що дивлячись на полонених легіоністів, жадає розправити з ними.

Комуністи західного фронту відчислили одностенну пайку для мешканців спаленого Польськими міста Борисова.

Польські варвари.

В Деснинському повіті польські офіцери розстріляли селянина, який протестував проти рабунку польських легіонерів... Відворот польських звірів покритий кровю розстрілів і жорстоких знущань з мирного населеня. Поляки випалюють цілі села, кидаючи запальні бомби. Усі уступаючі банди несуть селянський проклін. Населенє так ненавидить Поляків, що дивлячись на полонених легіоністів, жадає розправити з ними.

ПРЕСОВИЙ ФОНД УКР. РОБ. ВІСТЕЙ.

Співацько-робітничий Кружок в Чикаго \$55.00
В. Скорейко, Дегрой 10.80
П. Федак, Тейбер 10.00
Н. Поряйко, Трегрова 5.00
Д. Гамак, Теміскамінг 3.00
Т. Панчук, Поркулай 2.00
А. Белекан, Теміскамінг 2.00
Г. Задубрівський, Геліс 2.00
М. Стеблянский, Трегрова 1.00
М. Шаалаг, Біверей 1.00
Г. Еленюк, Арбака 1.00
П. Калій, Телеграф Пойнт 1.00
В. Сунак, Саскатун 1.00
Ф. Фусік, Суабурі 1.00
П. Лутчак, Венкувер 1.00
І. Гамаук, Акрон 1.00

Byng Inlet, Ont.

Товаришу Редактор!
В залученю посилаю \$18.50, котрі то гроші зложили свідоміші товариші на фонд "Укр. Роб. Вістей". Подало їхні імена і прошу помістити на сторінках нашої часопіси.
Ів. Довбуш 2.00
Ів. Побережний 2.00
Ів. Залопаний 2.00
Гр. Александрович 2.00
Г. Воробжит 2.00
Мх. Бойдин 1.00
Ів. Федорів 1.00
Гл. Кучарський 1.00
Н. Заш 1.00
З. Розбицький 1.00
С. Сагадальний 1.00
Гр. Тринук 1.00
Т. Дідович 1.00

Разом \$18.50

Всім жертводавцям складаю сердечну подяку І. Д.
Товариші! Відновляйте перелік імен Ширіть "Українські Робітничі Вісті". Збирайте фонд на свою робітничу часопісь.

ительство України і совітське правительство Росії, обрїжуючи їх в рїжні події способи. Роблять вони се тому, що бачуть вже кінець авантур петлюрівщини, а з ним кінець своїх надій на теленій кулбелай на петлюрівсько-польській Україні і от се жовта преса в своїй залюсті намагаєть ся в рїжні способи — на нашій робітничій газеті. Вона ненавидить їх за те, що робітничі газети котрини в Канаді є "Укр. Роб. Вісти" а в Злуч. Державах "Укр. Школ. Вісти", відкривають перед українськими робітниками всю зрадничу роботу сїх, так званих "українських патріотів". Вони дуже добре знають, що если не сї газети, то їм богато вдалося б се туманити українським робітникам голови ріжними хрестами, та "помочю" старому краєви а самим набинати одені. Сюда приїпна би еше не оден Цегельський "по золоте руно", але біда в тім, що не докинеші укр. робітників загородили дорогу укр. робітничій часопісі. Робітничі часопісі кажуць: Робітничу, ані цента Цегельським, ані цента на Черв. Хрест, ані цента на рїжні мїсії, бо сими центами ви запомогаєть своїх ворогів, сими центами ви будаєть контрреволюцію. І робітники гонять їх, тих спасителів від себе. І отому то та жовта преса і почала таке голокнанє на робітничу пресу. Робітничі преса в Канаді і Америці робить велику освітлюючу роботу серед українських працюючих мас. І чи ми робітники повинні попарити старої робітничу пресу, чи ми уміємо оцінити ту роботу, яку вона для нас робить? Если так, то чомуж ми не відкажимо ся одностенно на залик сїх пресових, що в наслідок дорожчєй і істнованя дуже загроженє. "Українські Робітничі Вісти" в Канаді надають велику допомогу за помочю. Чи ви розумієть товариші, який був би наслідок упадку коть одної з наших двох робітничих газет? Если ми розуміємо, то недопустім до сего, бо се буде лише на користь нашим ворогам, а на велику шкоду нам самим.

Тому я відзиваю ся до всіх українських робітників в Канаді і Америці, щоб негайно поспішили з помочю "Українським Робітничим Вістям" в Канаді. Ми як свідомі робітники ні в жадній раз не повинні допустити до упадку нашої робітничої часопіси, а повинні всіма силами стремити, щоби робітнича преса росла на загільне наше ворогам і на користь нам робітникам.

НАДІСЛАНЕ.

ПОКЛИК ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В КАНАДІ І ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ.
Гемільтон, Ont.
Товариші! Тут за родинку, а тьжко ріжні неприємності які ми як "чужинці" тут зазнали на кождім кроці, заставили нас українських робітників в Гемільтоні звернути ся до вас через посередництво робітничої преси з слїдуючим покличком:
Шість літ вже минає, як нам українським і російським робітникам замкнено дорогу на Україну і до Росії. Перше покисали се причиною війни і ми тоді мовчали.
Після року тому назад як вже закінчила ся війна і рік тому як підписаний мир, а нас як не пукали так і не пукають. Хотий вони кажуць і голосять, що отворили вже дорогу, але та дорога веде до Денікина, Петлюри, Пилсудського, а не туди, куди ми бажамє, — де наші родинки, де наші товариші — на Радянську Україну і Совітську Росію.
Наші заклики є, щоби — 1) Всі українські і російські робітники по цілій Канаді і Америці порозумілись між собою через робітничу пресу, визначили день, в котрий мали бути скликані в сій справі віча і ухвалили резолюції з домагаєм ліччинити нам українським і російським робітникам дорогу на Радянську Україну і Совітську Росію. 2) Заплекувати до всіх англійських робітничих організацій і до всіх горюжак Канаді і Америці, щоби вони великий свого впливу на правительства своїх країв, щоби правительства відкрили нам дорогу і загарантували вільний проїзд на Радянську Україну і Совітську Росію. 3) Щоби мітинги відбували ся найпільніше до 17. липня с. р.

НАДІСЛАНЕ.

Гемільтонський комітет складаєть ся з слїдуючих товариств: Рус. Укр. Любительів Штукки, Відділ Укр. Роб. Дому ("Двіні") і Тов. Просв. ім. Т. Шевченка.
За комітет, Ю. Семко, секр. 403 Sherman, N. Hamilton, Ont.

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В КАНАДІ.

Woterbury, Conn.
За останній час вся українська

ВІСТІ З ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ ЮНТІ.

ЛЮКАВТ В ТЕЙЛОРТОН, САСК.

Як було вже згадано в попередньому числі "У.Р.В." в майні в Тейлортоні, Білфайт і Естевас, Саск. проголошено альянс і всіх майнерів проголошено з роботи за те, що вони посяли з'організуватися в відділі Одної Великої Юнті. Це сталося тільки що кілька днів тому. Майнери в тій околиці, котрі працювали за страшно мізерну платню (менше ніж 50 цт. на годину) і брали застави "по темі кромаші", почали врешті організуватися і майже всі стали членами Одної Великої Юнті. На пом'яні тій організації приїхав туди відомий майнер-організатор, старенький т. Кристофер з Альберти. Але савка після його приїзду до Білфайта, якесь невідомо люди забрали його вночі з готелю і наскільки вивели на автомобілі за границю, до Зауеніх Держав, де сказали йому, щоб він більше туди не приїздив. На другий день всіх робітників покітано, після чого приказано їм забрати ся приказано навіть сімейним майнерам, котрі покупили собі там доми.

Коли про се наспіла вістка до Вінніпегу, Ода Велика Юнія сейчас взяла справу в свої руки і забезпечено всьому поміч тамешнім майнерам. За справу взялись зараз-таки і юнійні адвокати. Тепер майнерам не треба забиратися з місця, але з'організувати свій комітет і стати з'організованою громадою за свої права.

Всіх майнерів і робітників перестерігати ся, щоб не їхали в ту околицю, поки справа не буде покладена. Просити ся також всіх товаришів поспішити з поміччю на піддержанню головної сімейних майнерів. Коли ми всі їх дружно підтримаємо, тоді підприємці їм нічого не ваяють і їхні заявляння на ніщо не задуть ся.

Пожертвования просит ся послати на адресу дистриктового секретаря:

P. G. Anderson
159 Henry Ave. E.
Winnipeg, Man.

ЛОГЕРИ ДОМАЮТЬ СЯ ОХОРОНИ ПРОГИБЦІ.

На конвенції Дистрикту Кемпелу, відбувті 19-го червня, узалежено між іншимм сльадуху резолюцію:

Са конвенція зауважує з побоюванням перед наслідками великої еміграції північчя в сім місті і тому — що ми розуміємо, що сей деградуючий вплив того лагу-закраю нашою добробити і є перешкодою на дорожні наших змагань до інтелектуального і соціального поліпшення, і тому, — що по нашій думці сему лагу не зарадити ся тугенцем нещасного робітника до тугенця і наслідкамм на нього тяжких кар; натомість віримо, що сему лагу можна зарадити скорше і певніше застосованню той часті прогібної заповіді, котра забороняє продажу алкогольних напівків.

Тому ми постановляємо, що ми: "Домогамо ся строгого застосовання прогібної заповіді в цілости. Коли сей резолюції має бути вислана до місцевої Міської Рад, до провінціального прокуратора і до членів "B. C. Federationist" для опублікування".

ДОБРИЙ ТОРТ.

ЩО ГОВОРЯТЬ ВИВІЛЕНІ ТРАНСАКЦІИ ДЕРЕВНИХ КОМПАНИИ.

Інвестиційна комісія від будівельного дерева збирача якраз тепер евіденції що до оскарженн про "трефті" в зв'язку з продажою правительственного (красного) будівельного дерева доуцять ся після публікації інвестиційних книжок Шелана-Кларк Ко. за час від 1910 р. до 1919 р., що за той час та компанія заплатила правительству оплат на суму \$768,000,000, але, що з кожних 10,000 стій дерева оплаченого, она дубала собі 2,000 стій дерева.

Се не булоб же так погано, колиб той дохід з перелічених рахунків був ужитий на заведення добрих умов в кемпах, щоб они хоч відповідали вимогам провінціальных законів, але замість того підприємці оскільки і заохочені своїм успіхом доміст не звалили на законні вимоги і змушували робітників жити в брудух, засмарованих, несанітарних кемпах, котрі є нічим иншим, як лише добрим гіллядом для плодженя хорібі і епідемії.

Підчас того, коли підприємці мірились з одноким дога дні стій дерева, робітнички прихолодзо тяжко працювати, щоб заробити два долари на купно тих потрібних річей, котрі попередно можна було купити за один. Колиб промисла ведено для задоволення потреб і в інтересі всієї громади а не для винискувачів, люди моглиб мати дешеве дерево для доми, робітнички моглиб жити в санітарних кемпах і купуюча вартість додара не булоб для них такою по-важною справою, як она тепер є.

ШАП-СТЮАРДСЬКИЙ РУХ.

В леточкі (ч. 1) Національної Федераші Шап-стюардів Великої Британії говорять ся, що цілком організації є:

Заобврати все-зростаючу контролю над умовами праці і регуляцію умови, на котрих робітнички повинні працювати. Організувати всіх робітничків на класовій основі, щоб обстоювати інтереси той класів як до остаточного тріумфу робітнички.

Тимчасові домагага такі:

Короткий день праці.

Лучша платня.

Кращі умови праці.

Знесення безробіття.

Контроль над заводами і роботою.

Скасування тайної дилематії.

Остаточне, визволення робітничкої класи.

ЗМІНА МЕТОД В ЮНТІ П. Р. С.

Дванадцять конвенція Юнті П. Р. С. (I. W. W.) відбулася ся в маю риніа змінити свою стару тактику, котра оказалась шкідливою, а прийняти більше відповідну, згідну з вимогами робітничкої класи. Рішено вивести зовсім нову літературу, головну в формі коротеньких летючок писаних популярною мовою, обговорюючи розвиваючи ся нові події на промісовім полі. На будуче також не буде ся вести сварок з другими робітничкими групами, такими як члени Комуністичної, Соціалістичної або Робітничої — партії, а також з рядовими членами других юнті, тому, що як визнають ся, они борять ся проти того самого ворога що й П. Р. С. і хоч тактика важлива тими організаціями може не є така, як П. Р. С. а бо они з нього не годять ся, то всеж се дуже погана політика для газет або членів обидвух іх безнастанно.

ЩО ТО ТАКЕ СКЕБ?

Апуох, В. С.

Дорогі Товариші! — Пользуйте собі сказати на сторінках "У.Р.В." кілька слів про те, що то таке скеб. Кожний робітник має свою назву фізичу фаху, котрим він займається. Того, що працює в майні — звесто майнером, иншого, що працює при дереві, звесто "ломберджеком" і т. д. Той-же, котрий займається страйкломством, тоді, коли свідомі робітнички страйкують за лучші умови праці, називають ся страйкколомом, а бо з англійська — "скебом".

Всякий робітник є корисний для громади. Скеб є найпоганішим і найнепробітнішим сотворенням на землі. Скеб є злощичем. Він робить на шкоду робітничій класі. Він помагає визискувати. Він підтримує нужду і голод серед робітнички. Він стигає терпіня, а часто і смерть на робітничій діти. Він є причиною, робітничої неволи і він гонить робітничка з місця на місце пошукувати за працею. Він є причиною того, що фермери платять за вуголь два рази більше чим повинні. Він помагає сплатити нагайку на робочий люд і на самого себе.

Назва скеб дуже неприємна. Найкраще дасть ся її порівняти з словом ларк. Тому, брати і товариші, вистерігайтесь той назви. Луччим ся в одну велику організацію — Ода Велику Юнію і там-чым ся, як треба поступати, щоб заробити кращу доль. Читаймо "Укр. Роб. Вістї", бо они вчать нас многому. В організації ми навчимо ся бачити в кождому робітничку нашого брата і счасне незгода і ненависть, а запанує дружба і єдність.

Питане до майнера.

Ты, майнере, вуглекопе,
Гричаче дізельний,
Чом ти, брате, сумийд ходиш,
Мов той тайок темний?
Тобі-ж вітер не докучає,
Сонце не спалило;
Скажи-ж, брате, що так сильно
Тебе пригнобило?
Чом веселій не буваєш,
Завжди сумний ходиш;
Сумний тоді, як працюєш,
Сумний й як не робиш.
Таж ти сотки заробляєш —
Люди повідають —
І чому ти невеселій,
То сего не знають.
Менше години ти працюєш,
Чогож сумувати?
Добрі гроші заробляєш,
Пощо-ж страйкувати?

Відповідь майнера.

Робітнику, ти, загальний,
Ты мій, брате й друже,
Скажи тобі, чого майнер
Невеселій дуже.
Майнер в майні як заходить,
Чи верне — не знає,
Часто в світі ніхто не зна,
Як він погібає.
Майнер іде в глибину гори,
Воздуху не має,
Лин отруйний газ снуєть ся,
Що його вбиває.
Всякди йому тим смерть грозить,
Всякди небезпечно.
І для того ми майнерам
Страйкувати кончею.
От виходять они на страйк
Долю воліти,
А їх з кепіви виганяють
Щоб скебів приймати.
І майнер терпить за себе
І за того скеба;

РОБІТНИКИ В ПОРТЕДЖІ ЛЯ ПРЕРІ ЗАЦКА-ВЛЕНІ О. В. Ю.

Портедж ля Прері, Ман.

В нещазо, 4. липня, відбув ся в нас мітінг, скликаний заходом Пром. Юнті Деревних, Фармових і Кемпових Робітнички О. В. Ю. На мітінг зібралось робітничків стільки, що заповнило галя Тов. "Зора" по березі і многі мусли стояти ше поза отвореними дверима, на дворі.

На мітінгу промовляли бесідаючи з Вінніпегу — т. П. Д. Андерсон, організатор О. В. Ю. і т. М. Попович. Перший бесідач, т. Андерсон обширно пояснив, що то таке Ода Велика Юнія і її значення для робітничого руху. Другий бесідач, т. Попович представив ясно, чому старі форми робітничих організацій не є вже більше відповідні для робітнички в виду великих змін в розвитку промислу і чому мусли повстати така організація, як Ода Велика Юнія. Крім сего, на просьбу місцевих товаришів він дав докладні відповіді на їх питання і порадив місцевому кооперативному клубу і статуту Тов. "Зора", за що товариші дуже ваячі бесідаючи.

При кінці мітінгу присутні біаженем рух заявили ся за онованем відділу О. В. Ю. і многі зараз таки вписались в члени.

ПІЯНИЙ АКТОР ПРОТИ О. В. Ю.

Не можу промовчати поступку відомого з-стрі доповідня на заході українського актора-північ Дорона, або Кванска. Се той самий чоловік, що дівав по західній Канаді з театральною дружиною, званною "Відгомін", в котрій в початку було кілька осіб, а відтак осталося лише двоє — сам Кванск і його любовниця.

Всєк они обоє грали найпоганіший українській драмі і то лише обоє. Як они грали, можна собі легко представити: за ту гру они пераз з плачем йшли зі сцени, а то в з галі. Та не моє діло про се тут говорити. Галди они так, позначачи в легкомісний людий гроші, як приїхали другий раз до Портеджа ля Прері, де проголосили, що будуть грали в Кванска. На сцену вийшов Кванск пивий, як звичайно (его любовниця також нетвереза) і почалося представлене зовсім не те, що було проголошено. Але лючі і се.

Один з товаришів вийшов підчас пави, щоб проголосити мітінг О. В. Ю., і сказав, щоб присутні прийшли в нещазо на мітінг, та послухали бесідаючи з Вінніпегу. Кванск як збожеволівший ваялів на сцену і стривав того товариша, а сам став дико по пивному кричати, щоб присутні на мітінг не йшли, бо то прийдуть говорити "зрадники народа і робітнички, і всього світа". На галі повстало обурення, публіка піднялась і на тім же я представлено було кінець. Кванска вивели "безпечним виходом" з галі, бо булоб йому дуже гірко прийшло ся. Обурену публіку успокоєно після того як Кванск счез. На другий день він перешкодав заряд Тов. "Зора" кажучи, що він нічо не памятає, але йому по радилі, щоб він більше в Портедж ля Прері не показував ся. Там прованні тому пивній сказавши наші бітнички вконець, де він покажет ся, бо нам ніякого, він вконець очеркював наші робітничкі організації.

Помімо того автанури наш мітінг відбув ся так, як лише можна було собі сего бажати. Се є найкращим доказом, що наші робітнички свідомі своїх потреб і цілі, а всяким нашим провокаторам нема що мій ними робити.

ЛИСТИ З СТАРОГО КРАЮ

Один товариш, виїхавший нещазо з Канади до Галичини, з села Товстенське, пов. Густин, надіслав до своїх швагря в Вінніпегу листа, котрий вони передали нам до друку. Містимо лише те, що цікавійше:

"Церква в нашому селі була підчас війни шпиталем. В стінах і на даху діри від гранатів і весь паркан забраній. З коршми нема і сліду, а там де був філярварк — чисте поле. З гуралий тоже нічого не лишило ся, нема нігде ні плати, ні стіни. Богато людий в селі вимерло. Всі учителя були забрані до української армії і вигнані на війні. Богато панських земель лежать не орані. Хто з людий має чим орати і сіяти, то засівать панські землі і доють ланові четверту копу. Коли еще воювали тут Україні, то пан (дідич) вітк, а пані (дідичка) йшла в комірне і селяни носили її їсти. Селян і Жидів тут дуже би-ли. Найбільше билі, а навіть розстрілювали молодих хлопців за те, що вони не хотіли йти до української армії, котрою командували Голубовичі. Відили селі армія збирала все що бачила. Так само робили вони в селлах Кришешам і Копичиньск. Сю армію Голубовичі запродали Пользам і тепер всі молоді люди, які були в тій армії вигнані, а котрі зістали ся, то гинуть від тифу, а Голубовичі награбали з лю-

Бувший полонений жовіпр просить, щоб не дадувати амуніції проти Росії і України.

Тов. Іван Гауляк з Акрон, Огайо,

прислав нам до поміщення в насипісі лист від його брата, який був в італійській полоні, а відтак коли Петларові агенти забрали їх яти військо на укр. робітнички і селян, він відказав ся від сего злочину і перебуває тепер у Відні. Лист звучить в скорочено:

"Дорогий брате! Не їдь ше до дому, бо тут нема ше добра. Як поїдеш до дому, так Польки ваямуть Тебе воювати проти українських робітнички і селян, щобши здобувати права для панів Петларовичів, котрі вже не одну душу загнали в сире земляю за їхні інтереси. Будь дальше в Америці, поки тут не вспокотить ся. Тут робить сильна боротьба між працюючою і павуючою класами. Всіх, хто не хоче йти боротися за панські інтереси, польські жидари, сі наймити польських панів, зараз інтерують. В Домбою пороку такж асета. Пан Петларо порозумів ся з польськими панями і ваять бити разом укр. робітнички і селян. От що робить буржуазія! Тут є також російські патиники і розказують як в Росії і в Україні бідаий народ повбув ся капіталістично-буржуазних парків з свого тіла, та як тепер пани капіталісти цілого світа ваять військо на той народ і хочуть привернути наново царство для панів. Прошу Тебе, Брате, старай ся розповсюдити думку, щобі американські робітнички не вантажили амуніції проти російських і українських робітнички і селян, котрі хочуть керувати самі своїм життям.

Зарокує Тебе, Твій брат,
Григор."

НАДІСЛАНЕ.

З Салт Сейнт Мері, Онт.

Справозданне бушого відділу У.С.Д.П. в Канаді.
В часі розважана бушого У.С.Д.П. в Канаді, майно нашого відділу стало до сего часу в поодиноких товаришів. Тепер ми все те зібрани разом, хоч депо було трохи знищене, і вислали до Укр. Роб. Дому в Вінніпегу (про се вже писало ся в "Укр. Роб. Вістї").

Рівнож вислали і депо з гардероби, що було добре, а котрі річі були дуже знесені, то їх не вислали тому, що они не варті були, щоб за них оплачувати пересыку.

Майно відділу зістало троха знищене в той час, коли зістали арештовані кількох тутешних товаришів і після того не було кому того всего доглядати. Рахункові книжки зістали вивезені цілком і з той причини неможливо діати справозданна як слід. Що до бібліотеки, то вона зістала трохи знищена, а що то остало ся, в цілости вислали до Вінніпегу.

В касі готівки було \$50.00
З продажі кіресл 18.75

Разом \$68.75
З пошннної суми виплачено на оборону сльадуху арештованим товаришам:

Н. Кушнірови \$25.00
Д. Захарови 25.00
М. Кавказовичи 16.25
Запачено за перевіз пакунків на експрес 25

Разом \$66.50
Остає ся \$2.25, котрі вислали до "Укр. Роб. Дому". Шафа, в котрій містив ся бібліотека, остала в місцевих філіяльських товаришів і в разі заснована тут відділу Укр. Роб. Дому вони шафу дуже радо звернуть.

І. В. З., бувший секр.

З ВЕЛЕНД. ОНТ.

Піврічне фінансове справозданне Укр. Роб. Дому у Веленд. Онт. від 1. січня до 1. липня 1920.

За вичше названий період Товариство Укр. Роб. Дім у Веленд відбуло три звичайні і два надзвичайні засіданн і відгараю двоє представлєн: "Американський Робітнички", з котрого чистого доходу було \$34.00 і котрі той гроші зістали вислали на пресовий фонд, подовина "Укр. Роб. Вістї" і подовина "Укр. Шод. Вістї". Друге представлене — "Душоубка", з котрого чистого доходу було \$20.00, котрі вислали на сплату дову Укр. Роб. Дому в Вінніпегу.

ФІНАНСОВЕ СПРАВОВОЗДАНЕ:

Січень.

ПРИХОДИ:

В касі було з 1919 р. \$75.80
З наданнїю полати 2.00
З членських вкладок 2.00
З ренти гаї 20.00

Разом \$99.80
РОЗХОДИ:

За електрику \$1.74
Остає в касі \$98.06

Лютій.

ПРИХОДИ:

З січня було в касі \$98.06
З членських вкладок 1.75
З базю 12.91

Разом \$112.62
РОЗХОДИ:

Електрика \$2.14

Дял тов. Ковалішиного

20.22

Разом \$22.36
Остає в касі \$80.26

Март:

ПРИХОДИ:

3 лютого було в касі \$90.26
3 ренти гаї 3.65
3 членських вкладок 3.75

Разом \$97.66
РОЗХОДИ:

Електрика \$1.30
Пресовий фонд "У.Р.В." 50.00

Разом \$51.30
Остає в касі \$46.36

Цвітєнь.

ПРИХОДИ:

3 марта було в касі \$46.36
3 ренти гаї 20.00

Разом \$66.36
РОЗХОДИ:

Електрика \$1.66
Такса за воду 20.00

Разом \$21.66
Остає в касі \$44.70

Май.

ПРИХОДИ:

3 цвітєня було в касі \$44.70
3 ренти гаї 12.00
3 членських вкладок 4.50

Разом \$61.20
РОЗХОДИ:

Записна книжка для У.Р.Д. \$1.75
Остає в касі \$59.45

Червень.

ПРИХОДИ:

В маю було в касі \$59.45
3 представлєн "Душоубка" 6.50
3 буфету У.Р.Д. 3.53
3 ренти гаї 12.00

Разом \$81.48
РОЗХОДИ:

"Вотер-тойлет" \$15.40
Асєкурація У.Р.Д. 55.00
Прибори до характеризації 65
Разом \$71.05

Остає в касі \$10.43
Фінансове справозданне Укр. Роб. Дому у Веленд ськонтрольовано контрольною комісією і його прийнято на піврічний збор. Са сій збор доповнено ваяр У.Р.Д. Узалежено також, щобі засіданя членів У.Р.Д. відбували ся штижня в п'ятницю вечером.

Помеяук, прєсідателє,
П. Королук, фін. секретар.
Д. Іванчук, проток. секретар.

Поможіть хорому товаришн!

Дорогі Товариші!

Через довгих 14 місяців був я в полоні і там стратив своє здоров'я і вийшовши з полону мусли йти на операцію. Коли я трохи після операції подужав, то зараз же мусли йти працювати, бо немав ні цента на прожиток. Не будучи еще зовсім здоровий після першої операції, я при роботі захорів знову і мене еще раз забрали на операцію. Тепер, після того як три доктори, котрі оперували мене забрали від мене останні центи, я цілком ослаблений без цента і не є в силі працювати. Один добрий товариш прийняв мене і утримує, але той товариш і сам собі заробляє на життя. Я не годен тепер ані роботи і немаю чим жити і як мені не тяжко звертати за поміччю до товаришів, але щоб робити, коли мушу. Еше раз прошу Вас дорогі товариші, допоможіть мені з товаришким прийняттом.

Петро Гнатик.

Адрес:

P. Nhatyk,
Box 20
P. O. Falls View, Ont.

ШКОЛА!

Дорогі Товариші! Отсим подаємо до відомо, що Товариство "Зука" відіинне в Торонто школу автомобілевого і електричного ремесла. Школа отворена від 6. липня. На перший курс науки приймає ся тільки до 20. липня. Вступуючий робітник до сей школи має зложити 50 доларів. Курс для учеників не обмежений. Наука провадить ся в російській і українській мовах.

Секретар Школи
Семен Скеба
313 Royce Ave.
West Toronto, Ont.

ШУКАЮ

брата Никола Купровського, з Шіго, Саск. Минувшої зими мав бути в Саскатуні, Саск. Хто би про него знав, зволнит написати на низше по-дану адресу, а дістане нагороду:

John Kuprowski
Sheho, Sask.
(47)

ПОШУКУЮ

Петра Найзалка і Параски Найзалки, що перебували в Монреалі. Хто би про них знав або вони самі, прошу зголосити ся на адресу:

Peter Kowbluk
Meacham, Sask.

ПОШУКУЮ

свого товариша Никола Бординока, з села Рогіної, повіт Чернівці, Буковина, Георгія Рутку, з села Старої Жучки, Григорія Галана, Івана Нагірного і Данила Українця. Хто би про них знав або вони самі, хай зголошуют ся на адресу:

Stefan Galan
Tramping Lake, Sask.
(45)

ШУКАЮ

в важній справі свого кравця Я. Грабчака, родом з Синькова, повіт Заліщики, Галичина. Має перебувати десь в околиці Судур. Прошу зголосити ся як найскорше на адресу:

J. W. Toffan
Northpines, Ont.
(47)

УКРАЇНСЬКА БЛЯХАРНЯ

Направляємо старі форнеси і вставляємо нові. Если Ваш форнес не гріє в котрійсь кімнаті, дайте нам знати. Робимо також ринви (пайпи) і други бляхарські роботи. Направляємо до автомобілів радієатори, крила (фендерс) і верхи.

Памятайте адресу:
184 JAMES ST., Тел. А 9797.
Г. Граждан.

ПРОДАЄМО БРИТВИ

"King Cutter" німецького виробу з Солінгтєн тільки по \$5.50. Хто хоче купити, тому даємо кожду бритву на тридцять днів для проби без жадного кошту. Коли будете не вдоводені, звертаємо гроші. Продаємо рівнож пакски до заправлювання бритви і інші барберські прибори. За все гарантуємо.

Замовлення приймаємо також з провінції.

J. SHASTAL
42 Higgins Ave., Winnipeg, Man.
(43)

ДУЖЕ ЦІКАВІ КНИЖКИ!

Для тих, що вміють читати по англійськи.

Хто хоче читати по англійськи, той повинен негайно замовити собі тільки що написані цікаві книжки в англійській мові.

Большевська Революція — написав — М. Литвінов \$ 20
Совіти при роботі — написав — Н. Ленін 15
Передовна Дипломатія — написав — Е. Д. Морель 15
Земельна Революція в Росії — написав — Н. Ленін 15
Уклад Другого Інтернаціоналу — написав — Н. Ленін 35
Програма Світової Революції — написав — Н. Бухарін 25
Революційні Нариси — написав — Бела Кун 25
Мілітаризм і Антимілітаризм — написав — К. Лібкехт 60
Місія Буазита до Росії — написав — В. С. Будит 60
П